

D A G B L A D.

— Onsdagen den 5 April. —

Utkommer hvarje helgfri dag kl. 1. — Utdelningsställen äro: Sederholm & Komp. Bokhandel; Bagaren Stenii butik i Kroohagen; Fabrikör Barcks butik vid Skillnaden samt Skräddaren Dahlmans butik i hörnet af Fredriks- och Andréegatorne. — Pris i Helsingfors för helt år 20 Mark; för halft år 10 Mark; för tre månader 5 Mark. — I landsorten med tillägg af postarvode. — Lösa numror säljas till 12 penni. — Annonser à 8 penni för petitråd emottagas i Sederholm & Komp. Bokhandel och de som inlemnas före kl. 4 e. m. införas följande dagens Nr. — Bladets byrå är vid Kaserngatan, Finska Litteratursällskapets Tryckeribolags gård 1 tr. upp.

Helsingfors den 5 April.

Uppkomsten och utvecklingen af all industri beror på möjligheten af tillräcklig afsättning. Der afsättningen saknas, der kan icke heller någon industriell verksamhet komma ifråga. Att borttaga de hinder, som ligga i vägen för afsättningen, samt bereda nya utvägar för densamma är derföre det viktigaste samt förnämsta sättet, hvarpå ett lands industriella utveckling kan befördas, och man har derföre med skäl ansett en verksamhet i detta syfte vara ett af de bästa medel en styrelse kunde använda för befördandet af dess lands industri.

Bland de åtgärder i detta syfte, som hos oss blifvit föreslagna, har nyligen äfven, med anledning af den uppmärksamhet våra finska produkter ådrogo sig vid den sednaste expositionen i Moskwa, det projektet blifvit framkastadt att å nyssnämnde ort anställa en af staten aflönad finsk handelskommissionär, hvilken skulle utgöra en slags mellanman emellan dem och de ryska afnämarna.

Denna plan tyckes visserligen se temmeligen plausibel ut; men den synes oss likväl vid ett närmare betraktande af saken hvila på en oriktig uppfattning af hvad staten bör inlåta sig på, för att bidraga till befördandet af afsättning för ett lands produkter. Ty härvid framstår samma anmärkning, som vid all styrelsens direkta inblandning i den enskilda affärsföretagsamheten; att den är mera skadlig än gagnelig samt i bästa fall onyttig. Är nemligen utsigten att kunna bereda afsättning åt de finska industriprodukterna å den moskowska marknaden tillräckligt stor för att löna och kunna ersätta underhållet af en kommissionär derstädes, så skola äfven de finska industriidkarene kunna betala en sådan kommissionär tillräckliga provisioner för att underhålla honom. Och i så fall är det naturligen det rättaste och enklaste att lemna saken att regleras af den enskilda företagsamheten och spekulationen, antingen sålunda att de för saken intresserade affärsmännen inom Finland förena sig om att gemensamt underhålla den ifrågavarande kommissionären, eller att någon spekulant, i förtröstan på att affären skall bära sig, företar sig att på egen risk begynna en sådan kommissionsverksamhet. Erbjuder åter anställdheten af den nämnda kommissionären icke tillräcklig utsigt till fördelar för de finska industriidkarene, för att förmå enskilda att riskera någondera af de nyssanfördade utvägarne, så är utsigten äfven för liten för att styrelsen skulle böra experimentera med tillsättandet af en sådan funktionär. Ty de affärsmän, hvilka saken närmast rör, torde i alla händelser vara de som bäst kunna uppskatta de sannolika fördelarne för deras yrken af det föreslagna agentskapet. Styrelsens inblandning i saken synes oss derföre i bästa fall vara onödig, emedan företaget då bör kunna utföras utan dess medverkan; och i annat fall åter kan den endast leda till en för landet onyttig utgift.

Hvad styrelsen och staten bör göra för att befördra en större afsättning i utlandet af hvad vår industriella verksamhet möjligen kan åstadkomma, bör i detta likasom i alla andra fall inskränka sig till en sådan verksamhet, som enligt sakens natur icke på ett tillfredsställande sätt kan ombesörjas af den enskilda företagsamheten. Och hit hör närmast anskaffandet af för den industri-

ella verksamhetens rätta riktning behöfliga upplysningar från fremmande länder, likasom styrelsen och staten har att inom eget land åstadkomma samlandet och meddelandet af de i sådant och annat afseende behöfliga statistiska data. Det är derföre som äfven nästan alla regeringar uppdragit åt sina å utrikes orter anställda konsulsagenter att följa med förhållandena derstädes samt att meddela de upplysningar angående de samma, hvilka kunna vara af vigt eller betydelse för hemlandets industriella samt handelsverksamhet. Och anställdheten af en sådan agent för Finland inom Ryssland utfördes i St Petersburg, Reval, Kronstadt Riga och Odessa befintliga handelsombudsmännen, kunde sannolikt icke vara annat än fördelaktigt, om till en sådan utsäges en med våra förhållanden väl bevandrad person, som hade öga för den afsättning finska produkter kunde erhålla å den ryska marknaden; förutsatt dock att hans rapporter icke blefve en blott formel sak emellan honom och vår styrelse utan föranledde till behöfliga och ändamålsenliga meddelanden från styrelsens sida till allmänheten.

Men fattad från denna synpunkt har frågan ett vida vidsträcktare omfång än blott tillsättandet af en agent i Moskwa. Ty det är icke blott i Ryssland, utan äfven å en hel mängd andra fremmande orter — och kanske ännu mera å dem, än i Ryssland — som inrättandet af sådana agenter vore af behovet påkalladt. Såsom sakerna nu står, äro nemligen de agenter, hvilka å utrikes orter ha att handhafva våra intressen i utlandet, nästan utan all speciel insigt om våra finska egendomliga förhållanden samt derföre äfven urständsatta att lemna de för vårt land särskildt nödiga upplysningarne, utom det att de, såsom varande gemensamma för oss och för Ryssland, icke lemna sina meddelanden direkte till vår egen styrelse, så att den skulle vara i tillfälle att meddela allmänheten deraf, hvad som kunde anses vara behöfligt. Det vore derföre af vigt för vårt lands intressen att, såsom vi äfven förut åtskillige gånger påpekat, erhålla början till egna under den finska styrelsen omedelbart stående handelsagenter för Finland, hvilket dessutom äfven af andra skäl vore önskvärdt. (Se notisen längre fram i bladet). Blir det derföre fråga om inrättandet af en agent för Finland i Moskwa eller å någon annan ort inom Ryssland, så vore det allt skäl att på samma gång upptaga frågan om egna finska handelsagenter äfven å andra af de mera framstående afsättningsorterna för Finlands produkter.

Politisk revy.

(Oppositionen och det tredje partiet i den franska lagstiftande korpsen — Ytterligare om den påfåga audiensen — Odo Russell — Victor Emanuels förordade planer. — Den österrikiska budgetfrågan — Motståndet mot Preussens annexionsplaner — Befästningar i Canada — Irlandska hundar).

Alla underrättelser från Paris intyga, att adressdebatten i lagstiftande korpsen detta år blir både betydelsefull och stormande. Oppositionen bereder sig att med stor iver förfakta de amendementen, vi red n ommänt och dem *Carriér du Dimanche* träffande kolut „de friheter, som äro sknas“. Det rättmätiga uti flere af dem är så insedt även inom det konservativa lägret, att mången uppmanar majoriteten i lagstiftande korpsen att beröfva dessa amendement deras betydelse genom att sjelf föreslå mo-

derata medgifvanden i samma anda. Majoriteten visar emellertid ingen lust dertill, om ock å dess ställning till regeringen denna session icke blir fullt så undergifven som förut. Regeringen har i Billautt och Morny förlorat tvenne män, som på församlingen utöfvade ett viktigt inflytande. Rönners kalla vältalighet kan icke ersätta den förres eldiga improvisationer, lika så litet som den närvarande vicepresidenten Schneiders tillskrufvade fraser kunna jemföras med Mornys värdiga och lugna språk. Det visar sig en allt starkare benägenhet inom majoriteten att icke mera åtnöja sig med att stum åhöra de officiella talarnes upplysningar, utan sjelf taga en verksam del i debatten, blifva fullständigt initierad i förhållandena och utöfva en viss påtryckning på regeringen. De flesta förnämgor inom denna församling hafva längesedan tröttnat att förblifva passiva voterings maskiner och vilja engång visa hvad de sjelfve kunna uträtta. Denna lust framträder i en mängd amendement, hvilka upphofsmän icke må sökas bland den egentliga oppositionens leder. De röra mest ekonomiska och finansiella frågor; några hafva dock äfven en politisk betydelse, i det ett t. ex. begär en förbättring i den närvarande tryckande pressregimen. Undertecknade deraf, bland hvilka Dumoulin och vicomte d'Andelarre anses för de märkligaste, vill man föreställa sig såsom chefer för ett tredje parti, hvilket skulle intaga en förmedlande ställning emellan oppositionen och den konservativa majoriteten. Då svarsadressen dertill berör de mest mångfaldiga och olikartade frågor, kan man lätt inse hela betydelsen af den förestående debatten.

Inrikesministern Boudets utnämning till senator och hans ersättande genom den antiklerikale markisen de la Valette bör man framförallt tillskrifva det spända förhållande till påfvedömet, som alltmere tillvexer. Franska regeringen måste bereda sig på en slutlig brytning med påfven, så framt hon annars, hvad som synes högst sannolikt, verkligen ämnar uppfylla septemberkonventionens bestämmelser och inom den utatta tiden utrymma Rom. Påfven tyckes ej kunna föreställa sig möjligheten af något sådant; åtminstone har hans hittillsvarande politik gått ut på att genom en fullkomlig översamhet tvinga franska regeringen att kvarhålla sina trupper i Rom. Det franska sändebudets sednaste audiens borde dock upplyst den helige fadren om att Frankrike icke blott inskränker sig till toma hotelser.

Berättelserna om denna audiens äro emellertid hvarandra högst motsägande. Medan några mena, att greffe Sartiges alls icke fått ta'a om politiska frågor, lyder den allmännaste berättelsen, att han verkligen berört dem och framförallt sökt förmå påfven att upprätta en egen talrik armé. Den helige fadren skall på denna framställning svarat mycket strängt, bedjande ambassadören icke mera visa sig inför hans ögon, om han hade ingenting annat att tala om än septemberkonvention. Att han skulle likställt Frankrike med förrädaren Judas, var dock endast en öfverdrift af det klerikala blaet *le Monde*, som med anledning deraf erhållit en varning. Att en konvention blifvit afslutad med Spanien om påfvesätets förläggande till de Baleariska öarne, bestri des af de spanska tidningarne. Ett rykte att 6.000 bayrare skulle anlända till Rom för att skydda påfven, anses likaså för orimligt, då Frankrike ej skall tillåta det.

Bland exkonungens af Neapel omgifning har sednast förmärkts en viss rörelse; de emigrerade neapolitanarne tycktes för ett ögonblick fattade af nya förhoppningar, grun-

dade denna gång på Englands bistånd. En af detta lands diplomater, den så beryktade Odo Russell, har nemligen en tid bortåt lefvat på den förtroligaste fot med det landsflyktiga hafvet, som med temmelig kortsynthet på hans vänskap byggde stora framtidsplaner. Då detta förhållande slutligen blef allmännare bekant och väckte misstankar på flere håll, har engelska regeringen, för att göra ett slut derpå, sett sig föranlåten att förbjuda den engelska diplomaten alla vidare förbindelser med exkonungen och hans omgifning.

Victor Emanuel befinner sig för närvarande i Turin, men säges afstått från sin plan att besöka södra Italien. Kronprinsen skall i hans ställe inviga den nya jernvägen från Bari till Brindisi och sednare göra en kort resa genom Sicilien. Det omtalade mötet med kejsar Napoleon säges likaså uppskjutet. Man fruktade, att det samma skulle gifva ny näring åt de utspridda, men officiellt vederlagda ryktena om hemliga tillägg till septemberkonventionen. Hvad konungens afsägelse beträffar, heter det numera, att han väl flera gånger i ögonblickets hetta framkastat ord i detta syfte, men man hoppas dock att han för Italiens välfärds skull skall låta allt stadna vid blotta orden.

Den österrikiska regeringen synes ingalunda uppgifvit sina misstankar, att en ny resning denna vår vore att förvänta i Venedien. För att göra denna ännu sannolikare, söker man sätta den i sammanhang med en agitation, som man tror sig hafva förmärkt i Turkiets kristna provinser. Garibaldiiska agenter, säger man, genomströfva dem och uppegga befolkningen att gripa till vapen. Kanske är allt detta blott rykten, som den österrikiska regeringen sjelf uppfunnit, för att förmå riksrådet till större medgörlighet i budgetsfrågan. Denna har sednast afgjorts alldeles tvert emot regeringens förhoppningar. Den nyss nedsatta kommissionen för 1866 års budget består nemligen till två tredjedelar af oppositionens män. Finanskommissionen har derjemte utsigter att få sitt förslag till 1865 års budget gillad af riksrådet, ett förslag hvilket, såsom bekant, vill nedsätta utgifterna långt öfver det ministeren tror sig kunna medgifva. Derföre alla dessa ministeriella förklaringar, vi sednast omnämnde och som intyga omöjligheten att ytterligare nedsätta utgiftsbudgeten, derföre Schmerlings nya enskilda möte med oppositionens chefer och hans illa maskerade hotelser under sjeliva debatten.

Österrike har också ett helt annat behof af en betydligare stående armé, än t. ex. Preussen. Det har intet landtvärn att disponera öfver och statens säkerhet hvilat der uteslutande på krigsmakten. Det är endast den, som ännu någon tid kan hålla de skilda nationaliteterna tillsammans. Närmast behöfves densamma dessutom för att kunna sätta någon gräns för de preussiska annexionsplanerna. Man betvivlar i Berlin, att Österrike verkligen gifvit sin kommissarie i hertigdömena befallning att motsätta sig det sednaste dekretet om slesv. holsteinares upptagande i den preussiska armén. Deremot är det utom allt tvifvel, att Österrike i hemlighet understödjer de tyska medelstaterna och deras sednaste motion vid den tyska förbundsdagen.

Denna motion var långt bestämdare, än man hade väntat sig. Den begär helt öppet augustenburgarens insättande såsom hertigdömens regent och grundar denna sin fordran på de tyska stormakternas uttalande till förmån för honom på Londonerkonferensen under det sednaste kriget. De öfriga pretendenterna skola, så heter det i förslaget, få framställa sina anspråk inför en skil-

Jeddomstol, utsedd af förbundsdagen. Det är alldeles klart, att det preussiska kabinettet på det häftigaste skall motsätta sig detta förslag. Dess sändebud förklarade öppet, att Preussen, långt ifrån att erkänna augustenburgarens arfsanspråk, tvärtom anser sig sjelft ha lika berättigade, dels det brandenburgiska husets ärfviga, dels Christian IX:s, som han afstått i fredstraktaten. På samma gång tillträdde den tyska förbundsdagen att förkasta hela förslaget, emedan Preussen i alla händelser ej skall rätta sig derefter. Hvad som emellertid borde bereda Bismarck någon förlägenhet, är de slesvig-holsteinska förordningarnes förklaring, att augustenburgarens erkännande borde föregå alla bestämmelser om de förmoner, som Preussen förbehåller sig, äfvensom deras förkastande af några preussiska villkor, t. ex. att de holsteinska trupperna skulle svärja den preussiska konungen trohetsed, och att den holsteinska posten och telegrafn skulle skötas af preussiska embetsmän. Återstår dock att se, om man skall våga något allvarligt motstånd mot de nya åtgärder, som Preussen troligen ånyo med det första skall vidtaga.

Det brittiska parlamentet sysselsätter sig mest med möjligheten af ett anfall emot Canada. Ministrarne hoppas, att dess tre millioner starka och vid klimatet härdade befolkning, understödd af engelska trupper, lätt skall kunna försvara landet. Enskilda röster i parlamentet bestrida dock detta och anse, att Canada endast kan försvaras genom ett flottanfall emot NordAmerikas förnämsta städer, samma ögonblick kriget blifvit förklaradt. Parlamentet har gillat den ministeriella åsikten och beviljat medel för befästningen af Canada. — Ett annat lagförslag begär införförandet af hundskatten på ön Irland. Hvarje fattig daglönare i detta land säges, äfven om han sjelf saknar uppehälle, hålla flera hundar. I brist på föda angripa dessa boskapen, isynnerhet fåren, och göra sålunda stor skada. Irlandarne, ty förslaget har utgått från dem, begära därför införförandet af en hög hundskatt, det enda medlet, hvarigenom de hoppas aflägsna den inrotade plägseden att hålla en öfverdrifven mängd af dessa djur.

Väderlek. Enhvar har väl någongång i sitt lif haft den olyckan att känna sig vara ett animal sociale, ett sällskapsdjur. Den vet och hvad det vill säga att öppna en konversation med personer, dem man kanske aldrig sett och aldrig velat se, men med hvilka man, tack vare någon tjänstaktig väns opåkallade ifver, blifvit försett i så nära beröring, att man måste gifva den nyligen presenterade obekanta en profbit på sitt smil, sin belevnhet och sitt mållöre. Huru många gånger hafva vi icke därför priset en välvis försyn, som skapat någonting hela menskligheten så nära berörande ämne som väderleken. Vi tillåta oss stundom att „märka“ dem som så att säga ordna väderlekskonversationen i system och icke känna till något annat sätt att börja samtalen än med en om också aldrig så liten meteorologisk artighet, såsom: „ett charmant väder i dag“ (= ack om du vore der pepparn vexer och jag väl ifrån dig) eller någonting dylikt.

Toby, stockfötaren.

Scener från lifvet i Kanada. *)

Af Th. Pavie.

1. St: Johnfloden.

Hvad har det blifvit af de dystra och majestätiska skogarne, hvilka sträckte sig från St: Lorenz flodens högra strand ända till Nya-Skottland, sålunda betäckande nästan hela det stora territoriet som fordom var känt under namnet Akadien? De ha småningom fallit för stockhuggarens yxa; emigranterna, storbritanniska undersåter, ha uppödat jorden och uttorkat morasen; bygt cottages och grundlagt städer, der fransoserna i sällskap med deras vänner vildarne jagade svarta björnar och den kanadiska renen. Resan från Quebec till St: John, som man ej kunde tillryggalägga på mindre än sex veckor genom skogarne med yxa i hand och vägled af stjernorna, göres nu på en eller två dagar med jernväg. Hela denna förändring har åstadkommit på mindre än ett halft sekel. Det har behöfts blott några få år för den moderna anden för att sprida rörlighet i dessa oppodlade trakter och för alltid förtaga dessa lugna vildmarker deras storartade utseende. Jorden tillhör människan, det tillhör henne att göra den fruktbar genom sitt arbete och sin kraft och hvaroch en att glädja sig åt de förän-

dringar, som mångfaldiga folkens rikedom. Likväl ha de som med egna ögon sett begynnelsen af detta grymma krig, företaget af den civiliserade människan mot ödemarken, som sett den första gladen (uthuggning i skog) hvilken skansgräfvaren liksom på lek åstadkommit med jern och eld midt uti de ofantliga ovidrörda skogarne, bibehållit ett smärtsamt minne af dessa förstörelsens verk, och bilden af naturens för alltid förstörda skönheter har blifvit i outplånliga drag inpräglad i deras själ. En stor del åter, störtar sig vanvettigt mot en framtid, som förtjusar dem; det måtte åtminstone vara oss tillåtet att kasta en återblick af deltagande på det som ej mera är; allt det som faller för att ej mera uppstå förtjenar ett saknades och afskedets ord. Mätte man vilja följa oss på denna vår färd tillbaka till det förflutna, ända till en tid af fred för de båda världsdelen och lycka för Nord-Amerika. — Lemnom Quebec längs St: Lorenz flodens stora fåra och seglom längst denna storartade flod ända till en af dessa tusen bifoder, som bär namnet *Knot-River*. Der finna vi en vacker by belägen nedanför en brant höjd, från hvilken man kan på engång sänka sin blick ned på den ofantliga floden, som mot oceanen vältrar sina djupa vågor och vid horisonten urskilja bergens toppar på Labrador. Låtom oss emellertid vända oss åt höger och hastigt ila längs den förtjusande Temisquatsjön, utan att ge oss tid att betrakta örnarne som fånga fisk, sväfvande öfver vattnet, utan att ge akt på

feter, och måtte vi äfven få oss en sådan der finsk Matti. Hvad serklidit Frankrike beträffar, synes det icke vara någon fara att konsten skall dö ut, ty den store spämannen har sjelf förklaradt att hans dotter och mäg, Louis Neyrat, känner hela hans sätt att kalkylera och alla principer, på hvilka hans teori hvilar.

Medgifvas måste att det ofvanstående varit ett nog långt preliudium till den stora upptäckt vi i dag hafva att meddela våra läsare, att nemligen varen går framåt med raska steg, att snön smälter, så man stundligen kan se det, och att drivorna på våra gator aflaga i volym. Vi finna redan till vår stora fröjd att gårdskarlarna dagligen på gatorna utbreda ett quantum snö från de reservdrifvor, som under vinterns lopp med polisens goda minne hopat sig på sidorna af våra gator. Och huru skulle det också vara annorlunda? Hvertill tjener ett onödigt bortsläpande af snö, då den under smältningstiderna så lämpligt och bekvämt kan användas till slädförets upprätthållande? Hvilken ren ekonomisk vinst är det icke att såsom förre läkaren blott „låta naturen verka.“ Det der är just samma princip som år 1841 skildras af Alphonse Karr i afseende å snön i Paris: Portvakterne af hvarje udda husnummer kasta sin snö öfver till andra sidan af gatan till de jemna husnumrornas gebit och dessas portvakter skjuta snön öfver till de udda numrorna, och sedan det är gjort, tro båda parterna sig hafva uppfyllt sin skyldighet. — Emellertid gör snösmältningen rapida framsteg och solen, som tagit sig en öfverhofvan lång hvila, gör sitt yttersta med att genom varma stralar bedja om tillgift för hvad den under föregående månader brutit.

— **Pedagogiska Centralafdelningens möte** i går upptogs först af några löpande ärenden, förnämligast skrivelser från flere filialafdelningar, bland hvilka äfven en hade anländt från den nyigen stiftade filialafdelningen i Maaninga kapell, innehållande redogörelse från det första derstädes hållna mötet samt föreningens stadgar. Kassans närvarande behållning utgjorde 1,813 m. 59 p.; en gifva af 100 m. hade af en enskild person blifvit föreningen tillsänd. Derefter meddelades resultatet af de genom polismyndigheterna anställda undersökningarna rörande antalet af barn i hufvudstaden jemte uppgift på ålder, skolgång o. s. v. Der af framgick att antalet af barn under 13 år uppgår till 6,420, af hvilka 2,406 äro mellan 8 och 13 år och 4,114 under 8 år. Skolorna besökas af 1,706, bland hvilka 1,288 äro öfver 8 år och 418 under 8 år. Härvid hade dock det misstag blifvit begånget att skolåldern icke enligt centralafdelningens bestämning upptagits från det 7 till det 13, utan från det 8 till det 15 året. Enligt en approximativ beräkning trodde man sig dock kunna uppskatta antalet af barn i det 8 året till omkring 350, hvaraf såsom slutresultat framgår att omkr. 2450 barn befinna sig i skolåldern. Enligt polismyndigheternas uppgift äro 818 barn i 8—15 året i saknad af undervisning; då dertil kommer ett ungefärligt antal af dem som äro i 7—8 året, kan man antaga att bland i skolåldern befintliga barn omkr. 1,450 besöka skolorna och inemot 1,000 äro i saknad af undervisning. I de båda arbetarebostäderna, som finnas i staden, utgör antalet af barn under 15 år, i den ena 232 och i den andra 121. Till svenska församlingen höra 4,427 barn, till den finska 1,057, till den ryska 763 och till den tyska 128. Sedan dessa jemte åtskilliga andra mera detaljerade uppgifter blifvit föreningen meddelade, upplästes ett förslag till organisation af ett ordnat folkskoleväsende i hufvudstaden, uppgjort af den för ändamålet nedsatta komite. Ordföranden framhöll att komiten ansett sig icke alltför strängt föra hålla sig till vissa theoretiska principer, utan fastmer hufvudsakligast afsett det närvarande behovet och de förhandenvarande förhållandena. Förslaget, som med det snarast kommer att i sin helhet publiceras, blir på nästkommande möte föremål för diskussion.

— **Tillämnad bondedeputation till St: Pe-**

tersburg. Med anledning af den nyligen utgifna förordningen om finska språkets användande vid domstolarne och embetsverken hade en del landtmän i Karelens och Savolaks för Kuopio läns guvernör tillkännagifvit sin önskan att bege sig till St: Petersburg för att personligen tacka H. M:t för detta finskans insättande i dess rättigheter. På guvernörens anmälan derom har H. K. M:t befallit minister statssekreteraren genom guvernören betyga H. M:ts höga välbehag med de ofvannämnde personernas afsigt; men alldenstund Karelens och Savolaks' innevägnare haft att utstå hårda missvext-hemsökelse har H. M:t velat att de icke skulle ådraga sig de kostnader, som vore förenade med en sådan resa.

— **Helsingfors Tullkammares uppbörd för Mars månad 1865.**

	Mark pmi
Import-tull	146,636: 41.
Sjöfarts-afgift	4,399: 10.
Transit upplags-afgift	1: 68.
Summa	151,037: 19.

— **Skriftvexlingen med ryska konsulerna.**

Enligt hvad hans excellens generalguvernören öfver Finland tillkännagifvit, hafva ryske konsulerna å en del utrikes orter för bristande kännedom af svenska språket ofta råkat i svår förlägenhet, då till dem öfverstyrs handlingar affattade på nämnde språk; och varda förty vederbörande härigenom erinrade om nödvändigheten deraf, att skrifter och handlingar, som från Finland afsändas till ryska konsulerna å andra utrikes orter, än Sverige Norge och Danmark, till undvikande af misstag och förvecklingar hädanefter böra åtföljas af bestyrkta öfversättningar till något allmänt begagnadt språk. Helsingfors af finansexpeditionen i kejsarliga senaten för Finland, den 22 mars 1865.

— **Postverket.** Sedan dubbel veckopost blifvit härifrån inrättad till Heinola stad och Lachis postexpedition, att om torsdagarna afgå öfver Tavastehus och lördagarna öfver Lovisa, och likaledes dubbel veckopost till Lautakylä postexpedition, att om måndagarna afgå öfver Åbo och om fredagarna öfver Tavastehus; så varda respektive korrespondenter underrättade, att korrespondensen till förenämnde postanstalter bör inlemmas: om måndagar, fredagar och lördagar, den rekommenderade, registrerade och betalta kl. tolf (12) f. m., samt den stemplade och ofrankerade sist kl. tre (3) e. m., och om torsdagarna, då korrespondensen härifrån afgår med bantaget: den rekommenderade, registrerade och betalta kl. elfva (11) f. m. och den stemplade och ofrankerade senast kl. ett (1). I sammanhang härmed meddelas, att dubbel veckopost jemväl blifvit inrättad till postexpedition vid Mustiala landbruksinstitut att måndagarna afgå öfver Åbo och om lördagarna med jernväg öfver Tavastehus; och skall korrespondensen dit inlemmas: den rekommenderade och betalta om måndagarna kl. tolf (12) på dagen och den stemplade och ofrankerade sist kl. tre (3) e. m., samt om lördagarna: den rekommenderade och betalta kl. elfva (11) f. m. och stemplade och ofrankerade kl. ett (1) e. m.

— **Lifränteanstalten i Åbo** bildade med utgången af 1864 sitt åttonde årssällskap. Det vanliga årssammanträdet egde rum d. 31 Mars. Ur den af bestyrelsen afgifna berättelse framgår att anstaltens fonder vid redovisningsårets utgång uppgingo till 858,106 mark 40 penni, hvaraf under 1864 voro insatte 71,671 mark 72 penni. Antalet af fullständiga insatser i samtliga årssällska-

de små raphönsen som hoppa vikt uti det höga gräset, låtom oss lemna hararne som uppskrämda fly för oss och råbockarne som spritta upp i busksnären; låtom oss utan afbrött skynda till de små vattenfallen (Little Falls) i St: Johnfloden. I dessa trakter uppnå skogarne en ojemförlig storlek och skönhets. Tallen, asken, lönnen, boken och den röda eken med sina stora blad, blanda sina grenar uti en harmonisk omvexling. Denna skogrika trakt var då för tiden ett paradys för stockfötare, af de engelska kolonisterna kallade *lumberers*, ohyfsade och råa karlar vana vid alla strapatser och förtjusna i ett kringirrande lif. Deras yrke bestod, såsom äfven deras namn tillkännager — i att till ofantliga timmerflottor förena af dem fallda träd och anförtro dessa flytande skogar åt flodernas strömfåror.

Vid den tid, hvilken vi här tala om, hade en hop *lumberers* slagit läger på St: Johns stränder, några mil nedanom *Little Falls*. Oaktadt det var söndag, hängåfvo sig dessa otrogna med kraft åt sitt dagliga arbete. Till yxans dån, hvarpå då och då följde det hemska dån af sekelgamla tallar, hvilka föllo ner till den jord, som närt dem, sällade sig arbetarens missljudande röster: grofkorniga sånger och kraftiga eder dånade i skogarnes genljudande hvalf, hvilka angropos med ett slags raseri af tjugu kraftiga armar. Allt det som lever och står upprätt, det må då vara träd eller monumenter, eger något visst berusande som uppretar och framkallar råa krasfyttrögar. Den per-

son som sår eller bygger blir deremot lugn och tyst, liksom om tanken med ömhet fastade sig vid de frön han anförtrott åt jorden eller det arbete om hvars fullbordande han drömmer. Dessa bullersamma *lumberers*, till hälften vildar, buro en kostym som bidrog att gifva dem ett föga tilldragande utseende. En skjorta af rött bomullstyg, benkläder af hemväft groft ylletyg, en gröaktig blus fästad vid höfterna med ett bälte, mockasiner bruna till färgen fastbundna ofvanom vristen enligt indianernas sstt, utgjorde deras besynnerliga dräkt; på sina hufvuden buro de halmhattar flätade af dem under de långa vinterkvällarne, hattar tillspetsade och öppna i kullen såsom roddarens i Öfra-Kanada. Hvad dessa stockfötarens utseende beträffar, så hade återspeglingen af snö och de isiga nordostvindarne under den kalla årstiden brynt och blekt dem likaså mycket som sommarsolens heta strålar, deras svarta och raka hår föll ner på deras axlar och kring deras hakor sammanlofvade sig ett ovärdadt skägg. Sålunda klädda liknade dessa *lumberers*, fremlingar såväl till utseende som dräkt, med yxan i den knytina näfven och knifven vid bältet och hvilka lif förfört i hjertat af de amerikanska urskogarne, på engång Daniel de Foës fantastiske Robinson och stråtröfvarena i de tyska medeltidsballaderna.

(Forts.)

*) Ur Revue des deux Mondes.

perne uppgår för det närvarande till 631 och ofullständiga till 7,258 eller tillsammans 7,889 insatser.

Af förestående totalbelopp är enligt motböcker räntebärande m. 818,593: 88 p.

Den högsta grundräntan i anstalten (5%) öfverskrides nu redan af 186,130 mark 64 penni, den lägsta (3 1/2%) af 794,491 m. 88 p. och den högsta lagliga räntan i landet (6%) af 88,703 m. 48 p. Styrelsen återvaldes med acklamation.

— Violinisten Joh. Lindberg har, enligt från Wien anlända privatunderrättelser, nyligen med mycken framgång uppträdt vid en stor konsert, gifven af Wiens Orkesterförening. „Genast då L. framträdde på estraden“ så förtäljer korrespondenten — „började orkestrern att applådera och publiken instämde. Det var Viottis violinkonsert i A:moll som utfördes af L.; vid hvarje tutti följde högljudda applåder och bifallsrop, likaså efter kadansen, och vid slutet blef Lindberg sex gånger framropad. En sådan triumf har han väl icke förnt någonstädes skördat och det är fagnande att hans första debut här i den tyska musikens hemstad utföll så glänsande. En recensent i ett Wienerblad säger om L. att han i sitt föredrag „åda galade en kraftig ton, ren intonation, stor teknisk färdighet, en skön drill och skicklig stråkföring.“ — I medlet af Maj skall Lindberg anträda sin resa till Italien och Frankrike för att sedan i Juni återvända till hemlandet.

— Nytt i bokhandeln. Herr H. Wächter i Wiborg förtfar att genom utgifvandet af lämpliga sångböcker för skolorna verksamt arbeta för den musikaliska undervisningens befrämjande. I dessa dagar har på G. W. Edlunds förlag härstädes utkommit en ny och förbättrad upplaga af hr Wächters *Samling af valda sångstycken för skolor. Första häftet*, hvaraf den 1000 ex. starka första upplagan redan någon tid varit utsäld. Till den nya editionen har utg. bifogat en kort inledning, innehållande läran om noter och tecken, jemte enkla sångfningar. Några obetydligare sånger äro deremot utlemnade eller utbytta mot lämpligare, och antalet af sånger är ökad från 52 till 56. Alla stycken äro behandlade tvåstämmigt; trycket är vida korrektare än i den gamla upplagan. Jemte detta nu utkomna häfte skola hr Wächters nyligen utgifna „50 Koutu-koulu“ äfvensom hans samling af „Valda Psalmer“ kunna med fördel begagnas i skolorna. Priset är 1 mark 20 p.; vi instämma uppriktigt i utg. önskan att detta lilla häfte „i sin nuvarande förändrade och förbättrade form måtte förvärfa sig till de gamla rätt många nya vänner“.

— Thölö parkbolag hade i går bolagsstämma, och framlades dervid ett af hr K. Forsberg uppgjort särdeles vackert och omsorgsfullt förslag till anläggningens slutförande, till hvilket ytterligare 80,000 mark blefve erforderliga. Bolaget beslöt att nedlägga äfven denna summa i företaget blott staden derförrinnan inginge på särskilda vilkor, innefattande hufvudsakligen att bolaget nu redan erhöle en förbindelse, att sedan bolaget styrkt sig hafva ifr. och med 1863 års ingång ytterligare nedlagt 40,000 mark i parkanläggningen, skulle staden under 15 års tid årligen till bolaget öfverlemna 1,200 mark samt under samma tid afsäga sig det årliga arrendet för den jord hvar parken är anlagd. — Med detta bidrag af staden beräknas bolagets årliga inkomst under de 15 åren till något öfver 4000 mark, hvilken summa blefve tillräcklig att under nämnde tid bekosta parkens underhåll och dessutom anläggningens slutförande.

Dessutom beslöt bolaget att, i händelse vissa vilkor derförrinnan af guvernörsembetet och staden blefve beviljade, skulle i parken komma att uppföras en restaurationsbyggnad, hvar till framl. arkitekten Chievitz uppgjort smakfull ritning. Kostnaden beräknas till 48,000 m.

— Också ett ramlande hus. Hvarje Helsingforsbo har under de sednaste åren haft tillfälle att vid Mikaelsgatan härstädes beundra ett mindre tvåvånings-stenhus, tillhörigt smedmästaren Boström, hvilket haft en ställning, påminnande om det lutande tornet i Pisa. Denna sin vädliga ställning erhöill huset nästan straxt efter sitt uppförande för några år sedan, naturligtvis icke till följd af någon arkitektonisk beräkning, utan helt enkelt till följd af bristande tillräckligt stark pågrund. I flere år har huset likväl varit bebodt, men på sednaste tid torde lutningen ha antagit någon mera hotande karakter, eftersom egaren ändtignen funnit sig föranlåten att företaga en total nedrifning af huset.

— Ännu om „communiqué.“ (Insändt). Den Finlands Allmänna tidning „meddelade“ eller till tidningen „insända“ artikeln om stampadt papper har blifvit bemött af Dagbladet, i hvad beträffar artikeln egentliga ämne. Må det tillåtts att med några ord äfven vidröra den till nämnde artikel bifogade not om förändringen af landets mått, mål och vikt.

Då denna fråga hör till dem, som på administrativ väg kunna afgöras, tyckes den aktade artikelförfattaren anse, att allmänheten obetingadt bör vara nöjd med regeringens beslut i saken. Vi skulle deremot tro, att allmänheten, äfven i administrativa frågor, kan hafva en från regeringens uppfattning afvikande åsigt och är berättigad att uttala densamma; isynnerhet då det sker så fogligt, som det i närvarande fråga varit fallet. — Icke kan det väl anses vara annat än obehagligt, då en nyttig, på mångfaldigt sätt förberedd åtgärd alldeles oförmodadt inställes; då sträfvet att följa med andra bildade folkslags framsteg motverkas af okända orsaker, eller då folkets goda vilja att gagna framtiden — skulle det och ske med en viss offering — en dast åstadkommer missförstånd.

Om förhållandet i denna sak verkligen varit sådant — och det lär icke kunna nekas — så måste man anse, att ofvannämnde not i Finlands Allmänna Tidning gerna kan nat vara oskrifven.

— Rabies canina. (Till redaktionen af Helsingfors Dagblad.) Enligt en nyligen införd uppgift i Wiborgs tidning lär det vara ifråga att de 35 hästar som för någon tid sedan blefvo bitne af en galen varg (behäftad med rabies canina), genom myndigheternas försorg, ofördröjligen skola „klubbas“ för att förekomma vidare olyckor.

Då denna sjukdom under första delen af det sistförflutna decenniet varit spridd till nästan alla delar af Sverige och vi således här hafva temligen färsk erfarenhet af denna olyckas framfart, har jag trots mig gagna en allmännyttig sak genom att meddela den erfarenhet och de iakttagelser som härvid i Sverige blifvit gjorda.

De kunna sammanfattas i följande rader sålunda:

a) Sjukdomen öfverflyttas ingalunda på alla de människor och djur som blifva bitna af de raserisjuka djuren och isynnerhet är detta fallet då bettet träffat tätt hårbeklädda eller med kläder betäckta ställen. De med smittämnet öfvertäckte tänderne rentorikas innan de intränga i köttet. Under sådana förhållanden hafva stundom ända till 25—30 proc. undgått smitta, hvaremot, då bettet träffat hårlösa ställen, såsom läpparne, näsborrarna etc. smittan angripit flertalet af de bitne.

b) Det är ingalunda konstateradt att bett af gräsätande djur på hvilka rabies genom smitta blifvit öfverflyttad, kan meddela sjukdom åt andra djur. Det tyckes tvärtom vara ett faktum, att så icke förhåller sig och hvaraf således följer att bettet af en galen häst icke är farligare än bettet af en frisk häst. Det är endast hos arterne af hundsläktet — hunden vargen, räfven — som denna sjukdom sjelf utvecklar sig och genom smitta medelst bitande, med visshet öfverflyttas på andra djur.

c) Ehuru många teml. mirakulösa historier, föranledt till det antagande, att tiden från smittans meddelande till sjukdomens utbrott (incubationstiden) hos det genom bitning smittade individet, skulle vara nästan obegränsad — åtminstone uppgå till 20—30 år — har likväl erfarenheten visat att sjukdomen i de allra flesta fall utbryter inom de 3 första veckorne efter incubationen och att man, med anledning deraf. (nästan) kan antaga såsom regel, att de djur som öfverleva de första 3—4 veckorne efter det de blifvit bitne, icke blifvit deraf smittade.

(Att efter förloppet af denna tid „klubba“ de djur som blifvit bitne är derföre utan allt ändamål och nästan detsamma som att bränna upp sina hus på det att de icke må förstöras af eldsvåda).

d) Hos de djur som blifvit smittade inställer sig döden nästan aldrig senare än på 4:de dagen efter sjukdomens synliga utbrott. Man saknar bevis för att något enda med denna sjukdom behäftadt individ kunnat till hellsan återställas. De få fall som anföras grunda sig utan tvifvel på sjukdomens försvinnande med annat nervlidande. Naturen gör således alltid pinan kort genom att sjelf „klubba“ sina offer inom förloppet af några få dagar.

e) De åtgärder som i Sverige blifvit vidtagna till förekommande af sjukdomens utbredande hafva i allmänhet varit följande och med den påföljd att sjukdomen nu sedan flere år helt och hållet upphört:

1) Förbud emot hundars lösgående utan ändamålsenlig nosgrinna och medgifven rätt för hvem som helst att ogrismad hund sak-

lost döda. (Åfser en krets af 2 mils radie utom den smittade orten).

2) Bitna djurs afskiljande från all beröring med friska och så bundna eller instängde att de, i händelse af påkommen galenskap, icke kunna skada människor eller djur. De djur som efter 4 veckors separation icke visat tecken till sjukdomen förklaras för friska.

3) Djur som visa sig vara af galenskap angripne dödas genast eller instänges i hus der de icke kunna skada djur eller människor. Detta kommer isynnerhet i fråga om hästar och är, der förhållandet det medgifva, en lämplig åtgärd, ty svårigheten att efter symptomen skilja rabies ifrån andra nersjukdomar, t. ex. yrkoller, är stundom ganska stor, men sjukdomens utgång lemnar härutinnan snar visshet; ty var det rabies så dör djuret inom få dagar; öfverlever det en vecka så var sjukdomen icke rabies.

4) Hundar och katter dödas vid minsta tecken till sjukdomens utbrott, ty deras instängande eller fängslande så, att de icke, under påkommande raseri, kunna slita sig lösa och springa ut är vanligen förknippad med allt för stora svårigheter för medgifvande af deras bibehållande vid lif tills de hinna sjelf dö.

Skara d. 11 Mars 1865.

N. E. Forssell.

— Universitetet. Hist.-filol. doktor W. Bollen har af univ. höge kansler blifvit utnämnd till docent i filosofin.

— Maiden ja Merien Takaa n:o 7 innehåller: Huokaus (vers af J. E. d.); — Sotilaan tytär (forts.); — Merkillisyksiä Höttyäisestä; — Nischin-Novgorodin markkint (m. plansch); — Herman Liikanen (m. porträtt); — Kertomuksia Suomen historiasta: Wiipurin piiritys; Wiipurin pamaus; — Kertomuksia ihmiskunnan historiaa Gruben mukaan, Toisen osa (anmälan); — Kirje Helsingistä. Bladets redaktör underrättar sina läsare att han i de sednaste nummerna undvikit alla ostfinska, för vestfinnar obegripliga ord, och att han förden skull alltid uppläser artiklarne, förän de ingå i bladet, för en arbetare, som är hemma ifrån Tavastland, och hvad denne icke förstår, det förändras eller förklaras. Tillika uppgifves, att bladets prenumeranters antal numera åter uppgått till ungefär 1030.

Brefvexling.

Höflig fråga till Helsingfors Dagblad.

Tidigare i fjol höstas förekom i H. D. en med anledning af kallelsen till prestmötet i Åbo, insänd, utaf C. F. Ö. undertecknad artikel, vittnande om kittslighet och synnerlig lust att „läsa mellan raderna“. Emot denna artikel skref undertecknad en uppsats, som, försedd med adress till redaktionen af H. D. Dagblad, afsändes med posten. Har denna uppsats icke kommit redaktionen tillhanda, eller har det icke öfverensstämt med tidningens „plan“ att införa den? —

Red. kan icke påminna sig hafva emottagit någon artikel hvarken med ofvanstående signatur eller skriven med den handstil insändaren begagnat. Bäst hade för öfrigt varit om insändaren tidigare gjort sig påmint, ty sedan sommaren i fjol har redaktionen postdagligen emottagit en mängd bref och artiklar, af hvilka en del, som icke blifvit återhemtade längesedan drabbats af ödet att vandra till — korgen.

Domstolarne och Embetsverken.

Poliskammarens i Helsingfors stad meddelande för sednaste vecka.

Medelst tjufvahand har förlorats: Någon dag under veckan en silverr sked, märkt med „B. Otto Rautel“ från ett oläst kök i gården N:o 11 vid Alexandersgatan; Den 24 mars en brun trikot mössa från badstugan i gården N:o 28 vid Wladimirgatan; Den 26 Mars ett silver spindelur med dubbel boett äfven af silver samt vidhängande stälked och nyckel från en läst kista å bryggeriet i Sandviken; Den 29 Mars 3 oz. palvadt färdkött från ett lass å salutorget, för tillgreppet hvaraf soldaten vid Nischevska Infanteriregementet Jegor Antonoff och dess hustru å bar gerning ertappades och ställdes under laga åtal; ett knyete, innehållande åtskilliga linnekläder, en del märkta med „M. P.“ från salutorget, samt en muff från ett lass å sagde torg; Den 31 Mars 57 rubel sr från en oläst bagarbod i gården N:o 11 vid Bergmansgatan; äfvensom den 1 April en äldre vadmalspaletot, från gården N:o 2 vid östra Henriksgatan, för hvilket tillgrepp förre brandkostapeln Johan Fredrik Julenius å bar gerning blef ertappad och ställd under tilltal.

Följande hittegods är inlemnadt, till 1:sta polisvaktkontoret: ett svart flor och ett svarfvadt träd-federal samt till 3:dje vaktkontoret: ett bevis, hvarjemte murareutlärningen Helin, boende i gården N:o 43, vid Wladimirgatan, tillkännagifvit, att han upphittat och förvarat, egariinnan tillhanda, en fruntimmers kapp-kapuschong.

Till ansvar fällda personer: 2 för fylleri och 1 för orenlighet å gård; hvarhos 6 förelagts en hvar 14 dagars tid att anskaffa sig saknad laga försvar och 3 införpassats till herr guvernörens öfver länet närmare behandling.

Den 1 april har poliskonstapeln Källberg under beslagsanspråk å stadens salutorget fräntagit timmermannen Matts Nygren från Nykarleby socken, följande skogsfogel, eller 1 st. tjäder, 2 st. orrar och 2 st. snörpor.

Handel.

Kurser.

Finlands Bank den 5 April.			
London	30 Mk	30 p.	29 Mk. 70 p.
Paris	121	10	118 70
Hamburg	223	20	222 60
Amsterdams			250
Stockholm å vista	169.	90.	167: 70.

Sif Petersburg den 23 Mars. g. st.
London 31 5/8, 1/16. — Paris 330, 331 1/2. — Hamburg 287 1/16, 9/16, 3/8. — Amsterdam 136 3/4, 137.

Defaude.

Den 4 April. Öfverförlöjtnant Rodenswan fr. Sjuisjärvi och Kapten Ekström fr. Wiborg, å Societetshuset; Öfverförlöjtnant Sjöberg fr. Helsingfors, Wamsell Wählfstedt fr. Åbo och Herr Holmsten fr. Borgå, hos fru Hillberg; Förstämästare Schibdt, fr. Orinattila, Handlanden Kellros och Förstämästare T. Fors, hos Borgar Förstämästare; t. f. Kapellänen Malmsten fr. Nantolampi, gården N:o 26 Söbergsgatan; Kapten R. Neovius fr. S.hamn, N:o 11 Bergmansgatan; Trädgårdsmästare Lindstedt fr. Verfallens, N:o 7 Rifolaisgatan.

Finska Litteratursällskapet sammanträder i dag kl. 6 e. m.

Industriföreningen sammanträder Thorsdagen den 6 April i Arkadiatheaterns foyer för att fortsätta den vid ett tidigare möte påbörjade diskussionen angående byggnadsordningen för Helsingfors stad, och inbjudes alla för saken intresserade till deltagande uti densamma.

Ny Illustrerad Tidning

anmäler till prenumeration sitt andra kvartal. Det nu tillryggelagda första må bära vittne om redaktionens syften, tidningens plan och artistiska krafter. Härvid bör dock anmärkas att detta första kvartal, börjadt utan nog långvariga förarbeten, icke kunnat med afseende på ämnens mångfald och rikedom i illustrationer motsvara redaktionens anspråk på sig sjelf. Att man dock lyckats i någon mån motsvara publikens billiga fördringar visar sig af det varma understöd, som företaget rönt allt ifrån dess början, i det prenumerationen redan under första kvartalet uppgått till närmare 5,000 exemplar. Under svårigheterna vid början af företaget har redaktionen icke varit i tillfälle att egna nog uppmärksamhet åt ämnen och orter mera aflägsna från den svenska hufvudstaden, men det skall för framtiden blifva redaktionens bemödande att göra sig förtjent af den uppmuntran som möjligen äfven i Finland kan komma företaget till del. Priset är i bokhandeln för helt år 12 Riksdaler Riksmünt, för återstående 3 kvartal 9 Rdr eller 3 Rdr för kvartalet samt å postkontoren samma pris med tillägg af postförvaltarearfvode. Stockholm i Mars 1865. Karl Gustaf Wetterhoff.

Ångörelser.

Sedan Magistraten härstädes, i samråd med stadens äldste, beslutit, att den genom Kammer-rättsförordningen Gustaf Frihufv. Uttes befordran till annan tjenst ledigblifna ordförandetjensten vid kammer-rättens i denna stads andra afdelning skall återbesättas med det vilkor att den blifvande innehafvaren af jagde tjenst är åförlig att, i händelse kammer-rätten framdeles kommer att indragas, öfvergå till tjenstgöring i stadens Rådhusförvaltning emot åtnjutande af enahundru löneförmoner, som han i egenhet af kammer-rättsordförande innehafvit, få wanda kompetent följande hvilka kunna vara hugade att ifrågakarande kammer-rättsordförandetjensten på förberörde vilkor emottaga, härigenom uppmannade att inom 56 dagar, räknadt från den 22 inuev. Mars å Magistratens kansli inlemna till Magistratens Rådhus och af styrkte tjenstförtedningar åförlig anförningar om jagde tjenst. Helsingfors Rådhus d. 29 Mars 1865.

Ex officio:
August Åkerberg.

Semlitt Magistratens i dag fattade beslut, wanda de af stadens inuevånare, hvilka bidraga till brandverket underhållande härigenom kallade, att Onsdagen d. 12 inff. April kl. 11 f. m. inför Magistraten tillstådeskomma för att use ifra delegerade, som ega att inför stadens Brandkommission afgifva yttrande: 1:o i anledning af Kammer-rättsordförandens i Helsingfors Senatens den 8 Nov. sif. år till Hr Guvernören i länet afsläta skrifvelse angående wadt fråga om anordnande i denna stad af ett mera ändamålsenligt sätt för signalering af eldsvåda, och 2:o öfver Direktionens för stadens allmänna brandförsä-bolag anmärkningar emot det utviggjorda förlaget till ny brandordning för staden. Helsingfors Rådhus d. 29 Mars 1865.

Ex officio:
August Åkerberg.

Auktioner.

Nästkommande Onsdag och Lördag d. 5 och 8 samt Onsdagen d. 12 i denna månad förfäljes genom offentlig frivillig auktion, som härstades anställes, en större boksamling, öfver hvilken kataloger å stadens alla boklädare kostnadsfritt erhållas. Helsingfors stads auktionsskammare d. 3 April 1865. C. A. Ehrnberg.

Thorsdagen d. 18 inst. Maj kl. 1 på dagen förfäljes genom offentlig frivillig auktion, som härstades anställes, på upp- och afflag af tidna snidarenskan K. Lindholms storbustdelogare tillhöriga gård och tomt n:o 12 wid stora Robertsgatan i kvarteret Gasanen. Helsingfors stads auktionsskammare d. 3 April 1865. C. A. Ehrnberg.

Nästkommande Lördag d. 11 i denna månad förfäljes, i anseende till borttrefa från orten, genom offentlig frivillig auktion, som ifrån kl. 10 före och 4 e. m. anställes uti gården n:o 14 wid Fabiansgatan i kvarteret Lumlaen, ättillig lösegendom, bestående af guld, silfver, koppar, messing, jern och bleckfater, möbler, snörmakerarbeten samt alla för en hushållning erforderliga sommar- och vinterfel och ålön, deribland äggar, bel- och halsträcka wagnar, två- och fyrstiftiga släddor med och utan kurbroscha, ryfsta och svenska sommar- och vinterfjeldor och redor, 4 hästfaturer samt diverse. Helsingfors stads auktionsskammare d. 4 April 1865. C. A. Ehrnberg.

Gill salu.

Uti Sederholm & Komp. bokhandel. Med sednaste post inkomna: Sveriges Land- och Södwattens-Mollusker, beskrifna af Carl Ugardh Westerlund. 2 m. 80 p. Kongl. Landbruks-Akademiens Tidskrift. Fjerde årgången (1865). 1:a häftet, pro I-VI. 7 m. 40 p.

Hos alla bokhandlare: Johan Ludw. Munebergs Samlade arbeten. I-V. 21: 20.

Ett större parti

W a p p

af ny tillverkning,

owanligt slät, wäl pressad och lätt, från Rinderkoski bruk, har i dessa dagar bitkommit och säljes hos undertecknade till 6 mark löspundet pr kontant i parti.

Sederholm & Komp.

Obs! I denna vecka på salutorget i närheten af Korikoff's bod: snyggt målade barnlesfater af bleck samt diverse fortors bleckarbeten som mjölk- och gräddhyllar, pudnings- och kafformar etc. etc.

Ett äldre Fortepiano till mycket billigt pris å Djamo Musikhall i Rojo socken.

Wardufsmattor,

hos N. Uschanoff.

Ett mindre Flygelfortepiano har nyligen inkommit ifrån den emyctia forten till det billiga priset af 350 Rubel. Kom och förföt i Beuermanns Musikhandel.

Korkningsmaskiner

af synnerligen ändamålsenlig konstruktion, för såväl hel- och half- som champagne-buteljer (en och samma maskin), hos Osberg & Bade.

Lampor för Petroleum

säljes till Widsommars med 30 proc. rabatt, hos G. A. Herlin & Co.

I anseende till afresa från orten, förfäljes diverse finare Möbel i Granqvists gård n:o 6 wid Marieregatan hos Löjtnantskan Wiblin. Möblen kunna bestes alla dagar ifrån kl. 3 till 6 est. m.

I anseende till bortflyttning från orten förfäljes en Salongsmöbel och diverse annan Möbel, deribland ett Skrifbord, i gården n:o 6 wid Bergmansegatan.

Ett större parti Bastmattor, dugliga för förvarande af spasmål, hos G. S. Bogdanoff å Lölö.

Ett större parti torra Golfplankor till olika bredd och längd, hos Drummer & Co.

En Violoncell,

för billigt pris, är inlemnad till försäljning uti Frenckell & Sons bokhandel.

Å Ångbryggeriet wid Stationshuset:

Bayeriskt Öl, ljukt och blankt af utmärkt godhet.

Svenskt Öl. Swagdricka.

Mjöd. Mäst.

Bak-Täst.

Kewals Swagbuck

i butkar, hos J. M. Lindroth. Alexandersgatan N:o 11.

Theriner och Mjölffannor

för nedfatt pris hos J. M. Lindroth.

En Speljakt

med segel och tillbehör samt ett större fartygsankare för billigt pris, uti gården N:o 6 (gamla N:o 1) vid norra Qvain.

Brandredskap

såsom Wagnsprutor och Portativa Brandsprutor af flere storlekar och priser. Handsprutor. Wattenhinjar. Brandkrokar. Swabbar. Yxor. Kofötter. Jernstörar. Åstfärl. Lyktor, hos Osberg & Bade.

150 tunnor Sjåra och 3,000 fannor rå Serpentinolja förfäljes genom offentlig auktion å Ewois forstintitut Lördagen den 8:de instundande April kl. 11 f. m.

Ett rusthåll, beläget 3 å 4 mil ifrån och landwag från staden, har utmärkt goda ägor och fästheten; under taltelse meddelas af L. A. Parthin. Fredriksgatan N:o 12 & 27.

Utfädeshafra

å Sesta gård i Rastola socken eller i Helsingfors hos Protokollsekretären Ehrnrooth, egen gård wid Risoligatan.

Obs. Wid anställda förföt har grobarheten befunnits uppgå till 96%.

Kryddgård

Gräs- och Blomsterfrön efter utafwen pristurant i Billan Arkadia wid Gebo tull. Skriftliga beställningar kunna äfwen inlemnas uti herr Schleichmans försäljningsmagasin i Bogers gård wid Alexandersgatan) hvarifran de dagen derpå kunna afhämtas.

Swartsmiden

af Mariefors bruks tillverkning (10 % rabatt pr kontant).

Yxor (sifka modeller)	pr styck i parti 1 m. 60 p.
Bilor (österbottinif modell)	" " " " " 7 " "
Bilor (svenst modell)	" " " " " 6 " "
Spadar	" " " " " 2 " "
Styflar	" " " " " 1 " 60 p
Gråttor	" " " " " 1 " 75 "
Jordhador	" " " " " 1 " 75 "
Klarwar	" " " " " 1 " 75 "
Högafflar	" " " " " 1 " 75 "
Murarhamrar	" " " " " 2 " "
Brandkrokar N:o 1	" " " " " 5 " 50 "
" " " " " 2	" " " " " 6 " 60 "
" " " " " 3	" " " " " 7 " 70 "

Mariefors Bruf i Mars. John B. Wahren. Requisitioner å swansfäende emottagas af Herr K. Galetski, boende i Konditor Clopat's gård.

Härmed beder fästa uppmärksamhet vid mitt betydliga och väl assorterade lager af

Ek-, Ask-, Lind- o. Lönnvirke,

som jag på det bästa rekommenderar, samt försänder nämnde virke, såväl rundholz som ock sågadt, efter uppgifna dimensioner. Genom direkta förbindelser med skogsegare är det för mig möjligt att öfvertaga större leveranser för skeppsvarf etc. till mycket billiga priser; äfvenså utför jag hvarje mindre requisition på det noggrannaste och meddelar upplysningar på skriftliga förfrågningar.

Anton Schefferling.

Varuspeditor och Skeppsklarerare. Kontor: Wasili-Ostrow, 17:de linien vid Stora Nevan, Gutkows gård i St Petersburg.

Åstundas låna.

6 å 800 mark på 3 års tid mot borgen. Swar afwaktas snarligen i förlaglad biljett till „n. m. j.“ som inlemnas i Herr Wasenius & Komp. bokhandel.

Tjenstfökande.

Ett anspråklöst och allvarfomt fruntimmer med wana i femnader och alla i ett hus förefallande göromål, önskar sig plats nu genast eller från 1 Maj antingen att gå frun tillhanda eller of emwårdnaden af större barn. Om någon fäster uppmärksamhet härwid, torde benäget inlemnas sin adress i förlaglad biljett till „Utskollinen“, i Sederholmiska bokhandeln.

Ett fruntimmer önskar sig plats å busett ifrån d. 1 Maj. Närmare underrättelse fäs i brödboden wid Konstantinsgatan.

I tjenst åstundas.

En Billard-martör kan erhålla plats nu genast, om anmälan sker å Stadskällaren.

Utbjudes hyra:

Från den 1 Juni detta år: större och mindre lokaler med nödiga uthus i Finska Litteraturfällskapets tryckeribolags gård wid Esplanad- och Kaserngatorna. Närmare å tryckeriets kontor.

I fem rum, kök och tambur

samt nödiga uthus i gården n:o 3 (f. d. Westrins) wid Eriksgatan.

Från 1 Juni: uti gården n:o 8 wid Georgsgatan (f. d. Rabbes) 2:ne lokaler, gattbyggnaden bestående af 5 rum utom kök och tambur, samt 3 rum utan kök med nödige uthus; närmare härem med Madam Osterlund derstädes eller of Waktmästaren Holmberg å societetshuset.

Från d. 1 Juni: tre wäl-försedda rum inom warm tambur, i nedra wåningen af Geheimerådet Cronstedts hus n:o 41 wid noira Esplanadgatan. Stall och wagnslider kunna äfwen erhållas.

Från d. 1 nästl. Juni: tvenne glada rum med utfat å Esplanaden, uti Liwendals gård n:o 18 wid södra Esplanadgatan.

Från d. 1 Oktober: fyra rum, tambur och kök i gården N:o 7 A wid Konstantinsgatan.

Diverse.

Med skeppet „Amanda“, Kapten Åberg, inväntas första wårdag från Bergen ett större parti Gill och Sej, hvilken affär endast affser att skaffa skeppet frakt, hvarföre warorna försäljas i parti till inköpspris wid skeppets ankomst till Borgå.

Färsst Medicinsk Tran och Fetill in-förväntas äfwen. Wilh. Åberg.

Renskrifningsbyrå

Boulewardsgatan N:o 15 (ny nummer), ombesörjer renskrifning, korrekturläsning och öfversättningar.

Ledig tjenst.

Till följe af dödsfall lediablifne bokhållarebeställningen wid nya theaterhuset härstädes, ansetes hos Direktionen inom 8 dagar häre ter. Ansökningar om tjensten inlemnas till under sednad, som äfwen meddelar underrättelser om dermed förenade sliganden och lönewilfor. Helsingfors den 5 April 1865. Aug. Fredr. Jansson. N:o 54 wid Alexandersgatan.

Obs! Den person som Måndags afton d. 3 denes å Stadskällaren tillhytt sig en brun trifotmössa, torde godweteftullt rätta mistaget å samma ställe.

Obs. Möbler ombeklädas för billigt pris, uti Rosenkämpiska gården wid Kasernorget.

På åtskilliga bref, såväl till pastors-embetet härstädes som till under-tecknad enskildt, varit adresserade dels: Wiborg & Parikkala, dels Willmanstrand & Parikkala, dels äfwen Sordavala & Parikkala, hvarigenom dessa brefs ankomst mer eller mindre fördröjts, får jag härmed tillkännagifwa, att såväl pastorsembetets som min adress sedan den 1 Juli 1864, då postexpeditionen härstädes öppnades, är direkte: Parikkala. Clas Collan.

Tyska Lifförsäkringsbolaget i Lübeck

försäkrar fortfarande genom under-tecknad kapitaler å Lif, Lifräntor m. m. Stadgar och blanketter till försäkringar erhålles gratis hos C. W. I. Sundman i Helsingfors, samt hos Löjtnanten C. J. Sundman i Uleåborg.

Ryska Lifförsäkringsbolaget.

Försäkringar emottagas af F. W. Frenckell.

Upphittadt.

Uti Brunneparken är upphittad en owanligt liten barnparasoll, som kan återfäs i östra wåningen af Ulrikaöborgs Babbus.

Arkadia-Theatern.

Onsdagen den 5 April 1865,

för första gången:

Spelaren.

Skådespel i 5 akter, af A. W. Iffland.

Biljetterna säljas numera å de förut annonserade tiderna i Herrar Wasenius & Komp. bokhandel.

Thorsdagen den 6 April

Musikalisk Soirée

i Societetshusets nya Salong

Början sker kl. half 8 e. m.

Entrée 1 Mark.

August Meissner.

Ångfartygslägenheter.

Ångfartyget Wothan

kommer i år i likhet med i fjol att underhålla en regulier förbindelse emellan Lybeck och Råfös med anslöpande af Helsingfors och Åbo, och stola afgångsdagarne framdeles närmare bestämmas. Åbo i Mars 1865.

Direktionen.

Ångfartyget Nikolai,

fördt af Kapt. J. E. Lönnberg, afgår med öppet watten, härifrån direkte till Lybeck, medtagande passagerare och fraktgods. Närmare meddelanden lemnas å ångbåtskontoret hos Julius Harff.

Ångfartyget Alexander,

fördt af Kapt J Carlstedt, afgår med förtä öppet watten härifrån direkte till Stockholm, medtagande passagerare och fraktgods. Närmare meddelanden lemnas å ångbåtskontoret hos Julius Harff.

Daglista.

3 dag, Onsdag:

- Kl. IV. m.: bokauktion i auktionsskammaren.
- Kl. VI e. m.: bolagsstemma med delägare i Ulrikaöborgs bad- och brunnöbolag.
- Kl. VII e. m.: theater.

Ryska Brandförsäkringsbolaget

af år 1827,

med grundfond och reservkapital af 5,500,000 rubel.

För ofwannämnde bolag emottager undertecknad till billigaste premier försäkringar mot brandskada å fast och lösegendom, såsom å alla slags byggnader, fabriker, maskinerier, köpmanavaror, möbler, husgeråd, m. m.

F. W. Frenckell, General-Agent.